

Brits paa den Frihed, i sine ledige Timer at kunne øve sig i Brugten af Skydevaaben, men naar der nu udkommer en Lov som denne, der for en stor Deel vil forhindre dette, saa er jeg, efterat have omtalt dette Spørgsmaal med den Deel af Landbefolkningen, som jeg er kommen i Berøring med, fuldstændig overbevist om, at den vilde møde en overordentlig Uvillie, og da jeg, som sagt, ved nogle Grandfærdige af Sagen er kommen til den Overbeviisning, at Forslaget ikke vil virke i den Retning, som det tilsigter, skal jeg meget tilraade, ikke at fremme det videre. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig, indtil jeg hører, hvorvidt flere af det høitæredede Things Medlemmer sympathisere med min Mening.

J. Andersen: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er det ikke fordi jeg drifter mig til at afgjøre, hvorvidt denne Lov er skadelig eller gavnlig, eller hvorvidt den vil kunne overholdes eller ikke, naaget jeg nærmest helder til den samme Mening, som den ærede sidste Taler havde; men skulde Loven, hvad der fra mange Sider er paastaet, virkelig kunne udrette noget Godt, saa troer jeg, det vilde være nødvendigt at gaae noget videre, end den er gaaet. Her er paabudt Fredning af en heel Deel Fuglevildt, men man har ikke optaget f. Ex. Brovfulge eller Agerhøns, der dog ogsaa kunne udrydde Larver. Derfom Loven skulde træde i Kraft, troer jeg ogsaa, det vilde være rigtigt at udstrække Fredningen en længere Tid, f. Ex. istedetfor til 1ste October til 1ste November; thi paa den Tid pløies jo den meste Jord, og skal dette Vildt udrydde Larver, maa det skee paa den Tid, da Jorden stadig vendes; da er det, at Fuglevildtet stifter den største Nytte. Jeg veed nok, at det for Sagteierne vil være en ikke ubetydelig Gene, at de ikke paa denne Tid kunne faae Brovfulge, Agerhøns og andet Vildt, som maaskee kunde komme i Betragtning, men dertil troer jeg ikke, at vi kunne tage Hensyn. Jeg skal saaledes henstille til Thingets Overveieelse, om der ikke ved anden Behandling kunde indsettes flere Arter Fuglevildt, om hvilke der skulde fredes, og om ikke Fredningstiden kunde udstrækkes noget længere.

Madsen: Der kan maaskee være enkelte Egne af Landet, som kunne være plagede med Larver, og for hvis Udryddelse der saaledes kunde være Grund til at gjøre Noget, men ved at udrydde dem paa den Maade, som her er foreslaaet, ved at frede de Dyr, som ere nævnte, troer jeg, at man vilde gjøre mere Skade end Gavn. Lovforslaget nævner saaledes Muldvarpe blandt de Dyr, som det fra 1ste Febr. til 1ste October er forbudt at udrydde, men jeg troer, der gives Egne af Landet, der mere ere plagede af Muldvarpe end af de Dyr, man vil udrydde, jeg troer at Muldvarpene paa mange Steder af Landet foraarfager saa stor Ødelæggelse, at man fremfor Alt maa søge at udrydde dem. Det gaaer med Muldvarpene som med visse Rovfugle, de drage omkring fra en Eg til en anden, de vandre da i en vis Linie, og den Linie, som de saaledes ved deres Vandring drage hen over, kunne de mange Gange næsten ødelægge. Jeg skulde derfor formene, at der var al Grund til at undtage Muldvarpene fra denne Lovs Bestemmelser.

Indenrigsministeren ad interim: Den første ærede Taler yttrede sig temmelig stærkt mod Loven, men jeg maa dog bede de ærede Herrer lægge Mærke til, at det egentlig kun var mod § 1, han udtalte sig, og at han ikke gjorde nogen Indvending mod § 2, hvorfor jeg tør antage, at han finder den hensigtsmæssig. Jeg vilde maaskee ikke have gjort denne Bemærkning, derfom jeg ikke havde haft Exemplet for mig, at Thinget undertiden kan være tilbøieligt til strax ved første Behandling at bræbe et Lovforslag, der er fremlagt af Regjeringen og gaaet igjennem det andet Thing; det er altsaa for om muligt at værges dette Lovforslag mod en saadan Skjæbne, for at det dog idetmindste kunde komme til anden Behandling, at jeg tillader mig at gjøre denne Bemærkning. Jeg kan ikke være enig med den ærede første Taler i, at der, naar dette Forslag blev til Lov, skulde mangle Gjenstande til Øvelse for Landets studehøitne Ungdom; thi for det Første have de jo en Sagtids fra den 1ste October til den 1ste Februar, en Tid, da de landlige Sysler ikke plage dem, og de derfor mere kunne tænke paa